

نگاهی به احزاب، گروه‌ها و جریان‌های سیاسی در ایران معاصر

۱۰ شهریور ۱۳۹۳ ساعت ۱۶:۲۶

این کتاب، نگاه اجمالی به دیدگاه‌ها و عملکردهای جریان‌های سیاسی کشور بر اساس منابع موجود گروه‌ها و جریان‌ها دارد و طبیعی است نگاه تفصیلی و انتقادی به احزاب و فعالیت‌های آنان فرصت دیگری را می‌طلبد.

در بخشی از این کتاب آمده است:

«تشکل‌های سیاسی بعد از انقلاب اسلامی در ابتدا تحت عنوان گروه‌های موسوم به چپ و گروه‌های موسوم به راست در قالب‌های مختلفی تقسیم‌بندی می‌شدند، و بعدها در قالب اصول‌گرا و اصلاح‌طلب صف‌بندی کردند و هر کدام شامل طیف سنتی و مدرن می‌باشند و در درون خود نیز با جبهه‌بندی‌های مختلفی همراه هستند. نکته قابل توجه در اینکه این تقسیم‌بندی در قالب جریان راست و چپ در ادبیات سیاسی کشور واقعی نبوده و اهداف و شعارهایی که توسط این احزاب مطرح می‌گردد، با آنچه به عنوان احزاب چپ و راست در کشورهای اروپایی و آمریکایی شناخته می‌شوند، متفاوت می‌باشد.»

در رابطه با تعریف جریان در این کتاب می‌خوانیم:

«جریان عبارت است از تشکل، جمعیت و گروه اجتماعی معینی که علاوه بر مبانی فکری، از نوعی رفتار ویژه اجتماعی برخوردار است. جریان دارای سه ویژگی و شاخصه اساسی است که عبارتند از: ۱- اجتماعی بودن و برخورداری از نوعی رفتار ویژه اجتماعی، ۲- دارا بودن تشکل و جمعیت، ۳- برخورداری از اندیشه مشخص و رفتار معین مرتبط با آن.»

